

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Urto/2/2022
Identifikačné číslo spisu: 2021010043
Dátum vydania rozhodnutia: 04.07.2022
Meno a priezvisko: JUDr. Patrik Príbelský
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2022:2021010043.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Patrika Príbelského, PhD. a sudcov JUDr. Martina Bargela a JUDr. Emila Klemaniča na neverejnom zasadnutí konanom 4. júla 2022 v Bratislave s verejným vyhlásením rozsudku v trestnej veci odsúdeného P. O. o ním podanom odvolaní proti rozsudku Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 3Ntc/14/2021, z 18. januára 2022 takto

rozhodol:

I. Podľa § 518 ods. 4 Trestného poriadku rozsudok Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 3Ntc/14/2021, z 18. januára 2022 z r u š u j e .

II. Podľa § 16 ods. 1 písm. k) zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov

o d m i e t a

uznanie a vykonanie rozsudku Krajského súdu Korneuburg, Rakúska republika, sp. zn. 612 Hv 1/20h, z 5. marca 2020 v spojení s rozsudkom Vyššieho krajského súdu Viedeň, Rakúska republika, sp. zn. 31 Bs 178/20h, zo 4. augusta 2020 vo vzťahu k právoplatne odsúdenému P. O., nar. XX. Y. XXXX v L., ktorým bol uznaný za vinného zo zločinu závažnej krádeže vlámaním spáchanej profesionálnym spôsobom podľa § 127, § 128 ods. 2, § 129 ods. 1 bod 1, bod 2 a bod 3, § 130 ods. 2 prvý a druhý prípad, § 15 rakúskeho Trestného zákonníka, zločinov podpaľačstva podľa § 169 ods. 1, § 15 rakúskeho Trestného zákonníka, zločinu úmyselného všeobecného ohrozenia podľa § 176 ods. 1 rakúskeho Trestného zákonníka, prečinu ťažkého poškodenia vecí podľa § 125, § 126 ods. 1 bod 5 a bod 7 rakúskeho Trestného zákonníka, prečinov kladenia odporu orgánom verejnej moci podľa § 269 ods. 1 rakúskeho Trestného zákonníka, a za tieto trestné činy bol odsúdenému P. O. uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 2970 dní.

Odôvodnenie

Krajský súd v Trnave rozhodol rozsudkom, sp. zn. 3Ntc/14/2021, z 18. januára 2022 tak, že podľa § 17

ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o uznávaní a výkone rozhodnutí“) sa uznáva vo výroku o vine a vo výroku o treste odňatia slobody a vykoná sa rozsudok Krajského súdu Korneuburg, Rakúska republika, sp. zn. 612 Hv 1/20h, z 5. marca 2020 v spojení s rozsudkom Vyššieho krajského súdu Viedeň, Rakúska republika, sp. zn. 31 Bs 178/20h, zo 4. augusta 2020 vo vzťahu k právoplatne odsúdenému P. O., nar. XX. Y. XXXX v L., ktorým bol uznaný za vinného zo zločinu závažnej krádeže vlámaním spáchanej profesijným spôsobom podľa § 127, § 128 ods. 2, § 129 ods. 1 bod 1, bod 2 a bod 3, § 130 ods. 2 prvý a druhý prípad, § 15 rakúskeho Trestného zákonníka, zločinov podpaľačstva podľa § 169 ods. 1, § 15 rakúskeho Trestného zákonníka, zločinu úmyselného všeobecného ohrozenia podľa § 176 ods. 1 rakúskeho Trestného zákonníka, prečinu ťažkého poškodenia veci podľa § 125, § 126 ods. 1 bod 5 a bod 7 rakúskeho Trestného zákonníka, prečinov kladenia odporu orgánom verejnej moci podľa § 269 ods. 1 rakúskeho Trestného zákonníka, na skutkovom základe tam podrobne rozvedenom. Za tieto trestné činy bol odsúdenému uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 2970 dní. Podľa § 517 ods. 2 Trestného poriadku s poukazom na § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona bude vo výkone trestu odňatia slobody pokračovať bez jeho premeny v ústave na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Krajský súd svoje rozhodnutie odôvodnil v podstate nasledovne:

„Z obsahu pripojeného spisového materiálu a vyhotovených lustrácií na osobu odsúdeného je zrejmé, že odsúdený je štátnym občanom Slovenskej republiky, ktorý je prihlásený k trvalému pobytu na adrese F. M. XXXX/XX, X., okres L., na prejednanie návrhu je preto vecne a miestne príslušný Krajský súd v Trnave.

Tunajší súd v súvislosti so skúmaním obojstrannej trestnosti uvádza, že ustanovenie § 4 ods. 3 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí obsahuje konkrétne trestné činy, ktorými sa rozumejú kategórie trestných činov podľa odseku 2. V tomto prípade sa jedná o uznanie a výkon rozhodnutia pre trestný čin (trestné činy), za ktorý možno v štáte pôvodu uložiť trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby až do 10 (desať) rokov a ktorý je v osvedčení o vydaní rozhodnutia justičným orgánom štátu pôvodu priradený k dvom z kategórií uvedených v odseku 3 (organizovaná alebo ozbrojená krádež alebo lúpež a podpaľačstvo), preto súd neskúma, či ide o trestný čin podľa právneho poriadku Slovenskej republiky.

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu a po oboznámení sa predovšetkým s predloženými rozhodnutiami ako aj s ďalšími predloženými listinami, najmä predloženým osvedčením, krajský súd, aj s poukazom na ustanovenia § 4 ods. 2 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí, resp. § 16 ods. 1 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí, nezistil žiadne také skutočnosti, ktoré by ho oprávňovali odmietnuť vydanie rozhodnutia o uznaní. Z uvedených dôvodov rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Krajský súd v zmysle § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradil odsúdeného na výkon uznaného trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko z odpisu registra trestov ustálil, že odsúdený v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin a takéto zaradenie rešpektuje princíp nezhoršenia postavenia odsúdeného zakotvený v § 17 ods. 2 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí“.

Odsúdený P. O. proti tomuto rozsudku podal odvolanie 17. februára 2022, ktoré odôvodnil prostredníctvom obhajcu nasledovne:

„Mám za to, že prvostupňový súd rozhodol o uznaní a výkone rozhodnutia podľa § 17 ods. 1 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí nesprávne, napriek tomu, že existoval dôvod na odmietnutie uznania a výkonu rozhodnutia podľa § 16 ods. 1 písm. k) zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí.

Ja sa momentálne nachádzam na území Slovenskej republiky v ÚVV Banská Bystrica, kde som bol v konaní vedenom na Špecializovanom trestnom súde, pracovisko Banská Bystrica uznesením, sp. zn. 8T/10/2021, z 20. januára 2022 vzatý do väzby, a to podľa § 7 ods. 4 veta prvá zákona č. 154/2010 Z. z. v znení zákona č. 344/2012 Z. z., teda som bol dočasne prevzatý z výkonu trestu odňatia slobody vykonávaného v Rakúskej republike na účely zabezpečenia mojej prítomnosti na hlavných pojednávaniach vykonávaných v trestnej veci vedenej Špecializovaným trestným súdom, pracovisko

Banská Bystrica pod sp. zn. 8T/10/2021.

V predmetnom konaní na Špecializovanom trestnom súde, pracovisko Banská Bystrica bola okrem iných i proti mne podaná obžaloba pre zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona a iné.

Okrem uvedeného som na území Slovenskej republiky stíhaný vo viacerých trestných konaniach v štádiu prípravného konania, napr. v konaní vedenom Prezídium Policajného zbor, Národnou kriminálnou agentúrou, odborom Západ, 2. oddelením vyšetrovania pod ČVS: PPZ-248/NKA-ZA2-2019 pre pokračujúci zločin legalizácia príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 3 písm. b), písm. c) Trestného zákona.

Vzhľadom ku skutočnosti, že z osvedčenia na č. 1. 2 a nasl. ani z iných dokumentov tvoriacich obsah spisu v tomto konaní, sp. zn. 3Ntc/14/2021, nevyplýva, že by justičné orgány Rakúskej republiky udelili súhlas so stíhaním mojej osoby pre iné trestné činy spáchané pred odovzdaním alebo s výkonom trestu pre taký trestný čin, zásadu špeciality podľa § 21 ods. 1 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí je potrebné aplikovať. Trestné činy, pre ktoré som obžalovaný alebo stíhaný na území Slovenskej republiky, mali byť spáchané pred odovzdaním výkonu trestu na územie Slovenskej republiky. Vzhľadom na to nie je možné, aby som bol bez súhlasu justičného orgánu Rakúskej republiky na území Slovenskej republiky vzatý do väzby v konaní, sp. zn. 8T/10/2021, vedenom Špecializovaným trestným súdom, pracovisko Banská Bystrica, ani stíhaný Prezídium PPZ, NAKA v iných trestných konaniach vedených v štádiu prípravného konania po vznesení obvinenia mojej osobe.

Jestvuje tak dôvod na odmietnutie uznania a výkonu rozhodnutia, ktorý by mal byť konajúcim súdom aplikovaný a vzhľadom na absenciu súhlasu podľa § 31 ods. 1, ods. 2 písm. g) zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí malo byť rozhodnuté o odmietnutí uznania a výkonu rozhodnutia.

Uvedenému nasvedčuje i skutočnosť, že v rámci konania vedeného na území Rakúska o moje vydanie na základe Európskeho zatýkacieho rozkazu vydaného Špecializovaným trestným súdom, pracovisko Banská Bystrica po podaní obžaloby na moju osobu v konaní vedenom pod sp. zn. 8T/10/2021, som bol síce rakúskymi justičnými orgánmi vydaný na územie Slovenskej republiky, avšak s odkladom, a to až po vykonaní trestu odňatia slobody uloženého mi rozsudkom Krajského súdu Korneuburg, Rakúska republika, sp. zn. 612 Hv 1/20h, z 5. marca 2020, v spojení s rozsudkom Vyššieho krajského súdu Viedeň, Rakúska republika, sp. zn. 31 Bs 178/20h, zo 4. augusta 2020. Uvedenú skutočnosť žiadam preveriť a zabezpečiť z Rakúska rozhodnutie o mojom vydaní s odkladom, nakoľko týmto rozhodnutím fyzicky nedisponujem, pretože som si ho so sebou nevzal na obdobie môjho dočasného prevzatia na územie Slovenskej republiky.

Tiež považujem za potrebné uviesť, že voči rozsudku Vyššieho krajského súdu Viedeň, Rakúska republika, sp. zn. 31 Bs 178/20h, zo 4. augusta 2020 mienim podať

na území Rakúskej republiky mimoriadny opravný prostriedok a uznanie a výkon toho rozhodnutia na území Slovenskej republiky by podstatným spôsobom sťažilo moje možnosti komunikácie s mojím obhajcom na území Rakúskej republiky a uplatňovanie svojich procesných práv voči rozhodnutiu Vyššieho krajského súdu Viedeň.

Ja mám záujem uplatňovať si svoje práva na území Rakúskej republiky a rovnako na území Rakúskej republiky si chcem vykonať trest udelený rakúskymi justičnými orgánmi. Podmienky vo výkone trestu na území Rakúskej republiky považujem

za všeobecne výhodnejšie ako podmienky vo výkone restu na území Slovenskej republiky.

Navrhujem, aby odvolací súd tomuto odvolaniu vyhovel, napádaný rozsudok súdu prvého stupňa po zabezpečení mnou navrhovaných podkladov uvedených v tomto odvolaní zrušil podľa ust. § 321 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. c) Trestného poriadku

a sám vo veci rozhodol rozsudkom podľa § 16 ods. 1 písm. k) zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí".

+ + +

Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmal podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým mohol odsúdený podať odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré rozsudku predchádzalo, pričom zistil, že odvolanie P. O. je dôvodné.

Podľa § 15 ods. 1 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí súd rozhodne o tom, či sa rozhodnutie uzná a vykoná na neverejnom zasadnutí po písomnom vyjadrení prokurátora. Súd rozhoduje rozsudkom.

Podľa § 15 ods. 5 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí proti rozhodnutiu podľa odseku 1 je prípustné odvolanie, ktoré môže podať odsúdený alebo prokurátor. Odvolaním nemožno napadnúť dôvody, pre ktoré bolo rozhodnutie vydané v inom členskom štáte. Odvolanie má odkladný účinok.

Pokiaľ ide o skúmanie obojstrannej trestnosti najvyšší súd uvádza, že v tejto veci sa v zmysle § 4 ods. 2 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí jedná o uznanie a výkon rozhodnutia pre trestný čin (trestné činy), za ktorý možno v štáte pôvodu uložiť trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby až do 10 (desať) rokov, a ktorý je v osvedčení o vydaní rozhodnutia označený justičným orgánom štátu pôvodu priradením k dvom z kategórií uvedených v odseku 3 naposledy citovaného ustanovenia (organizovaná alebo ozbrojená krádež alebo lúpež a podpaľačstvo). Preto súd v konaní o uznaní a výkone rozhodnutia v takom prípade neskúma, či ide o trestný čin podľa právneho poriadku Slovenskej republiky. Odsúdený je občan Slovenskej republiky s trvalým pobytom F. M. XXXX/XX, XXX XX X., okres L.. Skutočne tak vecne a miestne príslušným bol na rozhodnutie Krajský súd v Trnave.

Na základe prípisu zaslaného súdom prvého stupňa vyjadrila súhlas s konaním o uznaní a výkone rozhodnutia najprv Krajská prokuratúra v Trnave s poukazom, že na uvedený postup sú splnené všetky zákonom požadované podmienky.

Čo sa však týka úvah a záverov prokuratúry a následne Krajského súdu v Trnave ohľadom nezistenia dôvodov na odmietnutie rozhodnutia o uznaní a výkone (§ 16 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí) a splnenia všetkých zákonom predpokladaných podmienok na pozitívne rozhodnutie podľa § 17 ods. 1 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí prezentované v odôvodnení napadnutého rozsudku, s tými sa najvyšší súd nemôže stotožniť.

Z označených ustanovení uvedenej zákonnej normy vyplýva, že príslušný súd v prípade občana Slovenskej republiky odsúdeného na trestnú sankciu v niektorom z členských štátov Európskej únie, za predpokladu splnenia zákonných podmienok ustanovení § 16 a § 17 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí nemôže konať inak, než také rozhodnutie uznať. V rámci uznávacieho konania odsudzujúce rozhodnutie iného členského štátu Európskej únie nie je možné preskúmať zo žiadnych iných hľadísk. V zmysle Rámcového rozhodnutia Rady 2008/909/SVV z 27. novembra 2008 o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania na rozsudky v trestných veciach, ktorými sa ukladajú tresty odňatia slobody alebo opatrenia zahŕňajúce pozbavenie osobnej slobody, na účely ich výkonu v Európskej únii je totiž jedným zo základných pilierov uznávacieho konania vzájomná dôvera v právne systémy ostatných členských štátov, pričom má uľahčiť uznávanie a výkon rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii. Zjednodušene povedané, ak súd nezistí niektorý z dôvodov odmietnutia špecifikovaný v § 16 ods. 1, ods. 2 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí rozhodne o tom, že rozhodnutie sa uzná a vykoná; nepostupuje teda ako ďalšia odvolacia inštancia a konanie v štáte pôvodu neskúma nad rámec priloženého osvedčenia a rozhodnutia, ktoré má byť predmetom uznávacieho konania.

V prípade odvolacích námietok odsúdeného P. O. najvyšší súd považuje za potrebné poznamenať, že dôvody odmietnutia rozhodnutia o uznaní a výkone sú taxatívne uvedené v § 16 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí. Odvolacie námietky uvádzané odsúdeným nemusia byť automaticky dôvodom, s ktorým zákon spája účinok v podobe odmietnutia rozhodnutia o uznaní a výkone.

Podľa § 16 ods. 1 písm. k) zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí súd rozhodne o odmietnutí uznania a výkonu rozhodnutia, ak nebol udelený súhlas štátu pôvodu so stíhaním pre iné trestné činy spáchané pred odovzdaním alebo s výkonom trestu pre taký trestný čin podľa § 21 ods. 2 písm. g).

Podľa § 21 ods. 2 písm. g) zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí ak bola osoba odovzdaná do

Slovenskej republiky, zásada špeciality sa neuplatní, ak justičný orgán štátu pôvodu udelil súhlas so stíhaním pre iné trestné činy spáchané pred odovzdaním alebo s výkonom trestu pre taký trestný čin.

Z Osvedčenia vydaného 15. septembra 2021 (č. l. 11 p. v.) vyplýva, že právoplatným uznesením Krajského súdu Korneuburg, sp. zn. 404 HR 66/20t, z 5. júna 2020 bolo vydanie P. O. slovenským úradom za účelom trestného stíhania na základe Európskeho zatýkacieho rozkazu vydaného Špecializovaným trestným súdom, sp. zn. 4Tp/6/2020, z 13. februára 2020 s účinkom špeciality povolené. Súhlas teda neabsentoval, ale bol vydaný. Vydanie bolo z pochopiteľných dôvodov odložené.

Z doručeného osvedčenia ďalej vyplýva, že odsúdený nesúhlasil s jeho vydaním (č. l. 11 p. v.). To isté platí aj o rozsudku (č. l. tamtiež). Nezdá sa teda, že by odsúdený javil „prehnaný“ záujem o toto konanie. Absurdnejšia sa javí aj požiadavka o zaslanie rozhodnutia o jeho vydaní s odkladom, ktoré si mal zabudnúť v Rakúsku. Nie je najvyššiemu súdu zrejmé, ako odsúdený dospel ku tomu, že mu ho teraz budú zabezpečovať súdy. Ako už bolo uvádzané vyššie, vykonávajúci štát predpokladá správnosť postupu orgánu štátu pôvodu. Na účely tohto konania má okolnosti podstatné pre prípad najvyšší súd za dostatočne náležité, a to bez toho, aby ich bolo nutné dodatočne overovať, alebo si o ne žiadať. Súhlas možno považovať za dostatočne explicitný.

Keď odsúdený namietal ďalším Európskym zatýkacím rozkazom vydaným na jeho osobu Špecializovaným trestným súdom, v tomto prípade ako vyplýva už na č. l. 207 spisu, sa jedná o inštitút dočasného prevzatia vyžadanej osoby, ktorý je v režime zákona 154/2010 o európskom zatýkacom rozkaze a vzatie do väzby podľa § 7 ods. 4 citovaného zákona rieši situáciu, ako zabezpečiť prítomnosť vyžadanej osoby počas dočasného prevzatia. Pre rozhodnutie v tejto veci nemá žiadnu relevanciu, práve naopak, so vznikom takýchto situácií daný inštitút vyslovene počítá a presne také bolo aj jeho uplatnenie. Súd prvého stupňa navyše rozhodol 18. januára 2022, ešte pred vzatím odsúdeného do väzby z 20. januára 2022 (č. l. 206 spisu).

Tu však najvyšší súd zároveň dotazoval Špecializovaný trestný súd za účelom informácie o sp. zn. a dátume vydania novšieho Európskeho zatýkacieho rozkazu a neskôr po zaslaní údajov už s konkrétnou požiadavkou o zaslanie Európskeho zatýkacieho rozkazu vydaného 24. augusta 2021 pod sp. zn. 8T/10/2021. Odvolací súd požiadaval tiež o rozhodnutie z 20. januára 2022, ktorým mal byť menovaný vzatý do väzby a zaslanie Európskeho zatýkacieho rozkazu vydaného na neho Špecializovaným trestným súdom ešte z 13. februára 2020 pod sp. zn. 4Tp/6/2020.

Na základe týchto dokumentov po ich preštudovaní odvolací súd zistil, že skutočne v zhode s uvádzaným zo strany odsúdeného nebol udelený súhlas štátu pôvodu so stíhaním pre iné trestné činy spáchané pred odovzdaním podľa § 21 ods. 2 písm. g) zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí.

Najvyšší súd k tomu dospel predovšetkým porovnaním Európskeho zatýkacieho rozkazu, sp. zn. 4Tp/6/2020, z 13. februára 2020 a Európskeho zatýkacieho rozkazu pod sp. zn. 8T/10/2021, z 24. augusta 2021. V nadväznosti na to ustálil, že hoci v nich oboch išlo o rovnaký skutkový stav, právna kvalifikácia sa líšila tým, že v naposledy zmienom Európskom zatýkacom rozkaze bola rozšírená o ďalšie dva trestné činy v skutku č. 2 [zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1, ods. 5 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 141 písm. a) Trestného zákona a obzvlášť závažný zločin nedovoleného ozbrojovania obchodovania so zbraňami podľa § 295 ods. 1 ods. 4 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 141 písm. a) Trestného zákona], na ktoré sa už udelený súhlas so zásadou špeciality nevzťahoval, inak povedané, súhlas ku týmto dvom trestným činom chýbal.

Neuniklo to iba pozornosti Krajského súdu v Trnave, ale aj orgánu štátu pôvodu, ktorý po dátume podania v poradí druhého Európskeho zatýkacieho rozkazu vydal Osvedčenie dňa 15. septembra 2021, kde naozaj nebol vyjadrený súhlas so zásadou špeciality vzťahujúci sa i na dva vyššie označené trestné činy. Najvyšší súd teda konštatuje, že vzhľadom na výslovnú existenciu dôvodu odmietnutia podľa § 16 ods. 1 písm. k) zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí, rozhodol o odmietnutí uznania a výkone rozhodnutia rakúskeho súdu.

V ďalšom najvyšší súd poukazuje len na neopodstatnenosť námietok odsúdeného. Predmetná vec sa netýka eventuálneho podania mimoriadneho opravného prostriedku odsúdeným v Rakúskej republike. Za relevantnú z tohto pohľadu potom rovnako nemožno považovať námietku týkajúcu sa toho, kde sú lepšie alebo horšie podmienky vo výkone trestu.

Keďže najvyšší súd postrehol také pochybenie, ktoré bolo dôvodom pre zrušenie napadnutého rozsudku a odmietnutie uznania a vykonania cudzieho rozhodnutia, vyhovel odvolaniu odsúdeného P. O. spôsobom, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.